

lautakunnan kansliaan, oli käynyt välttämättömäksi hankkia uutta kalustoa, jota osin oli lainattu yksityisiltä henkilöiltä, osin tilauksesta valmistettu pikatoimisto Marsin veistolaitoksella tai ostettu Osakeyhtiö Systemasta. Kaluston hankkimisesta olleiden kustannusten peittämiseksi anoi lastensuojelulautakunta 6,029: 80 markan määrärahaa. Rahatoimikamari epäsi ¹⁾ esityksen, koska varoja tähän tarkoitukseen ei ollut käytettävänä, minkä ohessa lautakunnalle oli huomautettava, ettei se kamarin luvatta saanut ryhtyä toimenpiteisiin kaupungin irtaimen omaisuuden kartuttamiseksi.

Lahjoitusrahastojen korkovarain käyttö. K. H. Renlundin stipendirahaston korkovarot, yhteensä 2,280 markkaa, rahatoimikamari jakoi ²⁾ siten, että taideteollisuuskeskuskoulu sai 1,250 markkaa, alemmat käsityöläiskoulut 375 markkaa, työväenopiston suomenkielinen osasto 580 markkaa ja ruotsinkielinen osasto 75 markkaa.

Koska A. F. Laurellin lahjoitusrahaston korkoja Saksan rahan alhaisen kurssin johdosta oli vain 59 markkaa, päätti ³⁾ rahatoimikamari, ettei niitä tänä vuonna käytettäisi.

G. W. Hyvösen testamentti. Työnjohtaja R. Nihtilä ilmoitti omasta ja vaimonsa puolesta valvoneensa talonomistaja G. W. Hyvösen suullisen testamentin, jonka mukaan aviopuolisojen Nihtilä tuli saada täysi palkka kuolemaansa saakka, 900 markkaa kuussa ja vapaat polttopuut, koska Nihtilä työllään Hyvösen palveluksessa oli oleellisesti vaikuttanut hänen varallisuutensa luomiseen ja oli nauttinut niin pientä palkkaa, ettei hän ollut voinut säästää vanhuutensa varaksi. Hyvönen oli kuitenkin myöhemmin tehnyt kirjallisen testamentin Helsingin kaupungin hyväksi määräämättä siinä mitään Nihtilälle, minkä vuoksi hän anoi, että rahatoimikamari myöntäisi hänelle Hyvösen todellista tahtoa ja toivomusta vastaavan eläkkeen. Leski M. Hyvönen puolsi anomusta. Rahatoimikamari epäsi ⁴⁾ anomuksen, koska testamenttivaroja ei vielä ollut luovutettu kaupungille.

E. V. ja K. E. Parkkisen testamentti ⁵⁾. Sittenkun aviopuolisojen E. V. ja K. E. Parkkinen kuolinpesän varat oli muutettu rahaksi sekä velat ja kustannukset suoritettu, oli pesän säästö 253,000 markkaa. Tästä tuli jaossa Helsingin kaupungin osalle 123,692: 30 markkaa, mistä määrästä vähennettiin osin kulut testamentin tiedoksiannosta ja valvomisesta 366: 10 markkaa, osin se määrä, minkä kaupungin osuudesta myöhemmin oli havaittu kuuluvan eräälle perilliselle, joka jakoa toimitettaessa ei vielä ollut valvonut testamenttia, 2,478: 02 markkaa, joten koko testamenttirahasto oli 120,848: 18 markkaa. Testamentin määräysten johdosta, rahatoimikamarin tulkinnan mukaan, tuli neiti Ines Bergströmin puheenalaisten varain koroista saada juoksevan tilin korkoa, 3 % 10,000 markalle, leskirouva E. S. Bergströmin koko 53,500 markan korko sekä kummankin yhteisesti osin juoksevaa korkoa, 3 % 53,500 markalle, osin koko korko 3,848: 18 markalle ⁶⁾.

C. Muut asiat.

Rahatoimikamarin työtapo ja aika y. m. Rahatoimikamari päätti ⁷⁾: että kamarin varsinaiset kokoukset vuoden varrella oli pidettävä arki-

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 30. 5. 1,593 §. — ²⁾ S:n 18. 4. 1,110 §. — ³⁾ S:n 19. 5. 1,416 §.

— ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 23. 11. 2,067 §. — ⁵⁾ Ks. Helsingin kaupungin tilasto V. Kaupungin tilit ja tilinpäätökset 7. 1922, siv. 29*. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 31. 8. 1,151 § ja 23. 11. 2,068 §. — ⁷⁾ S:n 4. 1. 1 §.

torstaisin klo 6 i. p. sekä ylimääräiset kokoukset tarpeen vaatiessa maanantaisin klo 7 i. p. jos torstai oli pyhäpäivä, oli kokous siirrettävä perjantaihin;

kamarin jaoston jäseniksi vuoden neljäksi ensimmäiseksi kuukaudeksi valita herrat Idströmin ja Salmion, seuraavaksi nelikuukautiskaudeksi herrat Makkosen ja Heinosen sekä vuoden loppuosaksi herrat Björkenheimin ja Tuomen. Herra Idströmin varamiehinä olisivat 1) herra Makkonen ja 2) herra Björkenheim sekä herra Salmion varamiehinä 1) herra Heinonen ja 2) herra Tuomi. Seuraavina kausina siirrettäisiin toiset varamiehet ensimmäisiksi ja toisina varamiehinä toimisivat edellisenä kautena olleet jäsenet;

että kamarin jaoston tuli kokoontua tiistaisin klo $\frac{1}{2}$ 4 i. p. sekä tarpeen vaatiessa myöskin perjantaisin samaan aikaan;

että kamarin ja sen jaoston kokouksissa pidettävien pöytäkirjain tulee olla valmiina neljän päivän kuluessa kokouksesta;

että asianomaisen esittelijän ja asianomaisen kokouksen puheenjohtajan tulee tarkistaa pöytäkirjat;

että kamarin kanslia on pidettävä avoinna yleisölle klo 10 a. p.—3 i. p., jotavastoin kanslian työaika määrättiin klo 10 a. p.—4 i. p.

Sittenmin päätti ¹⁾ kamari, että sen jaoston tuli kokoontua kesäaikaan torstaisin klo 3 i. p. sekä syksystä maanantaisin klo 4 i. p.

Kaupungin-, kanslian- ja rahatoimenjohtajan sekä sihteerin ja asiamiehen tuli olla yleisön tavattavissa klo 12—3 i. p. ²⁾.

Vakuuskirjain tarkastus. Kaupungin vakuuskirjoja tarkastettaessa rahatoimikamari päätti ³⁾ eräissä tapauksissa ryhtyä toimenpiteisiin kaupungin oikeuden turvaamiseksi.

Rahatoimikamarin ilmoitukset oli ⁴⁾ vuoden varrella julkaistava Helsingin sanomissa, Hufvudstadsbladetissa, Suomen sosialidemokraatissa ja Uudessa Suomessa sekä verotusta koskevat kuulutukset myöskin Arbetarbladetissa ja Suomen työmiehessä.

Kolmivuotiskatselmukset Vallilassa. Koska Vallilan vuokratonttien hoito ja kunnossapito ei ollut tyydyttävä, anoi sosialilautakunta, viitaten vuokrasopimusten määräykseen, saada edustajansa kautta olla saapuvilla rahatoimikamarin Vallilassa pitämässä n. s. kolmivuotiskatselmuksissa. Rahatoimikamari myöntyi ⁵⁾ anomukseen.

Ratkaisemattomia asioita. Esiteltäessä laadittua luetteloa rahatoimikamariin saapuneista asioista, jotka tammikuun 1 p:nä olivat ratkaisematta, päätti ⁶⁾ kamari kehoittaa sosialilautakuntaa jouduttamaan lautakunnalle lausuntoa varten lähetetyn herra Heinosen kamarissa vuonna 1920 tekemän, kaupungin tonttien vastaista vuokraamista koskevan ehdotuksen käsittelyä, minkä ohessa erinäiset asiat oli diaareista poistettava; sen lisäksi oikeutettiin kamarin kanslia vielä poistamaan sellaiset asiat, joita ei ollut voitu ajaa perille tai jotka muuten olivat kadottaneet merkityksensä.

Kiinteistökalustorekisteri. Rakennuskonttori ilmoitti ⁷⁾ täydennetyn kiinteistökalustoluettelon laaditun.

Asiamiehen tehtävät. Mankala fors aktiebolag yhtiölle oli ⁸⁾ huomautettava, että yhtiö tarvitessaan lainopillista apua saattoi kääntyä asiamiehen puoleen.

Puhelinluettelo. Rahatoimikonttoria kehoitettiin ⁹⁾ painattamaan virallinen luettelo kaupungin virastojen ja laitosten puhelimesta.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 1. 6. 967 § ja 31. 8. 1,171 §. — ²⁾ S:n 9. 1. 13 §. — ³⁾ S:n 9. 1. 14 §, 16. 1. 69 § ja 22. 12. 2,407 §. — ⁴⁾ S:n 2. 2. 139 §. — ⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 9. 5. 1,341 §. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 12. 4. 604 §. — ⁷⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 9. 5. 1,330 §. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 1. 4. 459 §. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 21. 11. 3,358 §.

Kunnallisverojen periminen. Rahatoimikamarin kirjelmässä marraskuun 25 p:ltä anottua maistraatilta, että rahatoimikonttori kunnallisveroja periesään virka-apua saadakseen maistraatin toimikäskystä oikeutettaisiin olemaan suoranaudessa kirjeenvaihdossa asianomaisten kannantaviranomaisten kanssa, oli maistraatti myöntynyt¹⁾ mainittuun anomukseen sillä ehdolla, että rahatoimikonttori alistisi käyttämänsä kaavakkeet ja lomakkeet maistraatin hyväksyttäväksi.

Verkkopallokenttien maksut. Rahatoimikonttoria kehoitettiin²⁾ valvoamaan Kaisaniemen verkkopallokenttien maksujen kannantaa.

Makasiinivuokra perimättömistä tavaroista. Satamakannantakonttori ilmoitti, että tulliviranomaiset olivat huutokaupalla tarjonneet kahta kone-tavaramäärää, joita tavaransaaaja ei ollut perinyt, mutta ettei tarjouksia ollut hyväksytty, koska ne alittivat velottujen tullimaksujen määrän. Kun konttori kuitenkin vaati, että tavarat tavarakatoksissa olevan niukan tilan johdosta poistettaisiin, oli tullihallitus hyväksynyt puheenalaisista tavaramääristä tehdyn 25,000 markan tarjouksen. Konttori ilmoitti sen jälkeen tulliviranomaisille, että jos tavaramäärät myydään maksamatta kauppahinnasta makasiinivuokraa, konttori helmikuun 27 p:nä 1912 vahvistetun ohjesäännön 8 §:n nojalla ei antaisi tavaroita. Tämän jälkeen oli tullihallitus päättänyt, että tavaramäärät sai myydä enimmän tarjoovalle, mutta samalla määrännyt, että tullimaksut oli ensin suoritettava kauppahinnasta, ja olikin tavaramäärä kuulutettu huutokaupalla myytäväksi. Makasiinivuokra oli kuitenkin noussut n. 30,000 markkaan, minkä vuoksi satamakannantakonttori oli tahtonut saada tietää rahatoimikamarin mielipiteen, miten tavaramääriin nähden oli meneteltävä. Kamari päätti³⁾ antaa asian satamahallituksen ratkaistavaksi, jonka tuli puheenalaisen tavaramäärään nähden menetellä niin, että kaupungin etu mahdollisimman hyvin turvattiin.

Varkaudet Sörnäsän satamassa. Aktiebolaget Rudolf Hamfeldt osakeyhtiö oli lähettänyt kirjelmän valittaen lukuisia varkauksia sattuneen Sörnäsän sataman lautatarhoissa. Vaaditussa lausunnossa piti satamahallitus valitusta pääasiassa perusteettomana, mutta piti lisättyä satama-alueen poliisivartiointia suotavana. Rahatoimikamari päätti⁴⁾ anoa sitä poliisimestarilta, minkä ohessa asian ratkaisu muilta kohdin annettiin satamahallituksen tehtäväksi.

Sittemmin ilmoitti⁵⁾ poliisimestari, että kaksi tai kolme poliisikonstaapelia vuorokauden umpeensa oli päivystänyt Sörnäsän satamassa purjehduskautena. Muutamat työläiset olivat esimiehiltänsä saaneet luvan viedä pois kelpaamattomia laudanpätkiä y. m., jotavastoin puita säkeissä ei yleensä ollut sieltä kuljettettu. Aikaisemmin oli kullakin toiminimellä varastopaikoillaan ollut vahti, mutta nämä toimet oli nyt lakkautettu, minkä vuoksi tuo vaikea satama-alueen ja varastopaikkain valvontatyö joutui yksinomaan poliisiin tehtäväksi.

Tullihuoneiston lämmitys. Vuonna 1917 oli rahatoimikamari antanut rakennuskonttorin toimeksi hankkia puut tullikamarin Jätkäsaarella olevan päivystyshuoneen lämmitykseen, joka mainittuna ajankohtana oli samassa rakennuksessa kuin rakennuskonttorin työkonttori. Syksyllä 1921 muutettiin työkonttori kuitenkin toiseen huoneistoon, minkä vuoksi rahatoimikamari havaitsi⁶⁾ olevan syytä vapauttaa rakennuskonttorin yllämainitusta tehtävästä; satamahallitusta kehoitettiin huhtikuun 1 p:stä huolehtimaan huoneiston lämmityksestä.

¹⁾ Rkmin jstu pöytäk. 5. 12. 3,528 §. — ²⁾ S:n 7. 11. 3,112 §. — ³⁾ Rkmin pöytäk. 15. 6. 1,053 §. — ⁴⁾ S:n 2. 2. 124 §. — ⁵⁾ Rkmin jstu pöytäk. 21. 2. 536 §. — ⁶⁾ Rkmin pöytäk. 23. 2. 212 §.

Saunan perustaminen Töölöseen. Töölön alueen aluelääkärin ilmoitettua, että Töölössä oli vain vanha ja ränsistynyt sauna, oli terveydenhoitolautakunta pitänyt suotavana, että kaupunki tukisi tai avustaisi jotakin uutta sikäläistä saunaa.

Rahatoimikamari kehoitti ¹⁾ teknillistä sihteeriansä neuvottelemaan asiasta ensimmäisen kaupunginlääkärin kanssa.

Matkakertomus. Sairaanhoidattar E. Åberg jätti ²⁾ kertomuksen kaupungin myöntämällä stipendillä tekemästään matkasta.

Koksilla lämmitys kansakouluissa. Suomenkielisten kansakoulujen taloudenhoitaja anoi saada kaupunginvaltuuston toukokuun 3 p:nä tekemästä päätöksestä ³⁾ huolimatta käyttää koksia sellaisten kansakoulutalojen lämmityksessä, joiden höyrykattilat olivat erityisesti tätä varten rakennetut, koska siinä tapauksessa voitiin olla ilman lämmittäjänapulaisista. Rahatoimikamari myöntyi ⁴⁾ siihen.

Poikain ammattikoulun valtioapu. Esiteltäessä ammattiopetuslaitosten tarkastajan kertomusta lukuvuodelta 1921—22 päätti ⁵⁾ rahatoimikamari vaatia valmistavan poikain ammattikoulun johtokunnalta lausuntoa koulun työpajoista, mitkä yllämainitussa kertomuksessa oli esitetty ahtaiksi ja tarkoitustaan vastaamattomiksi, sekä selvitystä syistä, miksi koulu ei ollut saanut edes pienintä laissa määrättyä valtioapua.

Työpalkkoja koskeva tilasto. Rahatoimikamarin kysymystä yhtenäisen kaupungin töissä ⁶⁾ maksettuja työpalkkoja koskevan tilaston aikaansaamisesta valmistelemaan asettama komitea ehdotti:

että rahatoimikamari kehoittaisi tilastokonttoria laatimaan yhtenäisen rakennuskonttorissa, teknillisissä laitoksissa, puhtaanapitolaitoksessa ja hätä-apukomiteassa maksettuja työpalkkoja valaisevan tilaston, aluksi vuosilta 1920 ja 1921;

että kamari kehoittaisi mainituista laitoksia asettamaan tilastokonttorin käytettäväksi henkilöpalkkakorttinsa mainitulta vuodelta; sekä

että kamari tähän tarkoitukseen osoittaisi käyttövaroistaan 2,400 markan lisäyksen tilastokonttorin määrärahaan ylimääräisiä apulaisia varten.

Rahatoimikamari myöntyi ⁷⁾ siihen.

Professori Herzensteinin murhapaikan hoito. Maistraatti vaati rahatoimikamarilta selitystä professori M. J. Herzensteinin lesken ulkoasiainministeriöön tekemän kantelun johdosta, että paikkaa, missä Herzenstein Terijoella oli murhattu, ei ollut hoidettu hyvin. Antamassaan vastauksessa ilmoitti ⁸⁾ rahatoimikamari kaupungin väärinkäsityksen johdosta hoitaneen professori Herzensteinin hautaa murhapaikan asemesta, minkä ohessa kamari huomautti, että leskirouva Herzensteinin lahjoittamat varat olivat toistaiseksi arvottomia venäläisiä obligatioita. Samalla kehoitettiin kamarin kansliaa ryhtymään toimenpiteisiin murhapaikan hoitamiseksi, jota tehtävää varten oli hankittava sopiva henkilö.

Liikenne Pohj. Esplanadikadulla. Sen johdosta että rahatoimikamari oli maistraatille huomauttanut olevan suotavaa, että liikenne Pohj. Esplanadikadulla järjestettiin siten, että kuorma-autot kiellettiin liikennöimästä mainittua katua, oli poliisimestari asettanut poliisikonstaapelin Katajanokan sillan kohdalle klo 8 a. p:n ja 6 i. p:n väliseksi ajaksi, jonka konstaapelin tuli, mikäli mahdollista, suunnata kuorma-auto- ja suurempain hevosajoneuvojen

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 5. 12. 3,537 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 6. 4. 474 § ja 4. 5. 805 §; ks. 1921 vuod. kert. siv. 126. — ³⁾ Ks. tätä kert. siv. 94. — ⁴⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 25. 9. 2,580 §. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 18. 12. 2,316 §. — ⁶⁾ Ks. 1921 vuod. kert. siv. 5*. — ⁷⁾ Rkmrin pöytäk. 13. 2. 170 §. — ⁸⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 25. 9. 2,582 § ja 9. 10. 2,724 §.

liikenne pitkin Marian- ja Aleksanterinkatua. Toriajan päätyttyä sai kuorma-ajoneuvoilla kuljettaessa kaupungin etelä- ja länsiosiin käyttää vain Kauppatorin eteläosaa, jotavastoin toriaikana liikenteen täytyi toistaiseksi saada käyttää Pohj. Esplanadikatua. Maistraatti tiedusteli tämän jälkeen olivatko puheenalaiset toimenpiteet rahatoimikamarin mielestä riittävät ja päätti¹⁾ kamari antamassaan vastauksessa ilmoittaa, ettei sillä toistaiseksi ollut mitään muisuttamista yllämainitun järjestelyn johdosta.

Korvaus lyhtypylvästä. Rahatoimikamarin raastuvanoikeudessa vaadittua, että Aktiebolaget Agraria osakeyhtiö velvoitettaisiin kaupungille suorittamaan 1,805: 50 markan määrä korvauksena kumoon ajetusta lyhtypylvästä, oli oikeus marraskuun 21 p:nä 1921 kumonnut kanteen toteen näyttämättömänä ja velvoittanut kaupungin korvaamaan osakeyhtiön oikeudenkäyntikulut. Sitten oli kuitenkin tehty sovinto puheenalaisen yhtiön kanssa siten, että se hyvällä sitoutui suorittamaan puolet riidanalaisesta korvauksesta, 902: 75 markkaa, sekä luopui vaatimasta tuomittua oikeudenkäyntikulujen korvausta siinä tapauksessa, että kaupunki oli jättämättä asiaa ylemmän oikeuden ratkaistavaksi; kaasulaitokselle oli siis suoritettava 902: 75 markkaa vähentäen pöytäkirjan lunastuksesta y. m. olevat kustannukset, 251 markkaa²⁾.

Kääntösillain vartiointi. Rautatiehallituksen tehtyä maistraatille esityksen poliisivartiointin järjestämisestä satamaradan kääntösillain kohdalle, jotta estettäisiin onnettomuustapaukset, jotka saattoivat aiheutua siitä, että yleisö kieltoilmoituksista huolimatta käytti siltoja, päätti³⁾ rahatoimikamari vaaditussa lausunnossa ilmoittaa, että kamarin mielestä asian päättäminen kuului maistraatille sekä, että, jos vartiointi järjestettiin, sen tuli tapahtua rautatieviranomaisten toimesta.

Jätkäsaaren satamaratakanttorin nimi. Rahatoimikamari päätti⁴⁾ puoltaa satamahallituksen rautatiehallitukselle tekemää esitystä Jätkäsaaren satamaratakanttorin nimen muuttamisesta Länsisataman satamaratakanttoriksi.

Jätkäsaaren rautatieraiteiden puhtaanapito. Kaupunginvaltuuston vuonna 1916 tehtyä päätöksen⁵⁾ Hieta- ja Jätkäsaaren rautatieraiteiden liikennöimisestä, oli rahatoimikamari rautatiehallituksen kanssa tehnyt lopullisen, mainittua liikennöimistä koskevan, sopimuksen ja tällöin m. m. sopinut, että rautatiehallitus valtionrautateiden kustannuksella huoletisi puheenalaisen rautatieraiteiden puhtaanapidosta, niin kauan kuin kaupunki ei lainkaan niitä käyttänyt ja sotilasviranomaiset vaativat, että raiteita heidän tarpeisiinsa liikennöitiin. Sitten oli kaupunki alkanut käyttää raiteita, minkä vuoksi rautatiehallituksen velvollisuus pitää ne puhtaina sopimuksen mukaan lakkasi ja päätti⁶⁾ rahatoimikamari antaa tämän tehtävän puhtaanapitohallitukselle. Päätöksestä aiheutuneet kustannukset oli toistaiseksi suoritettava budjetterästä Kaupungin yleisten paikkain ja katuosuuksien puhtaanapito. Sitten oli oikeutettiin⁷⁾ puhtaanapitohallitus suorittamaan rautatiehallitukselle 4,794 markkaa, eli kustannukset mainittujen raiteiden puhtaanapidosta tammikuun 1 ja 14 p:n välisenä aikana, koska kaupungin velvollisuuden suorittaa mainitut kustannukset katsottiin alkavan tammikuun 1 p:nä.

Epäkohtia puhtaanapitolaitoksessa. Kaupunginvaltuuston vuonna 1921 kehoitettua⁸⁾ rahatoimikamaria ottamaan harkittavaksi, mihin toimenpiteisiin

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 18. 12. 2,374 §. — ²⁾ Sn 16. 1. 66 §. — ³⁾ Sn 24. 8. 1,137 §. — ⁴⁾ Sn 24. 8. 1,138 §. — ⁵⁾ Ks. 1916 vuod. kert. siv. 61. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 12. 1. 59 §. — ⁷⁾ Sn 19. 1. 91 §. — ⁸⁾ Ks. 1921 vuod. kert. siv. 108.

voitaisiin ryhtyä puhtaanapitolaitoksen työn huojuistamiseksi, päätti¹⁾ kamari asiaa valmistelemaan asettaa komitean, puheenjohtajana rahatoimenjohtaja J. Helo; jäseniksi valitsi rahatoimikamari herra Björkenheimin ja puhtaanapitolahallitus insinööri A. Niirasan.

Komitea lausui mietinnössään m. m., että puhtaanapitohallitukselle talojen puhtaanapidosta aiheutunut tappio johtui siitä, että työn korvaus laskettiin talojen asukasluvun mukaan. Suurissa taloissa olivat kuitenkin puhtaanapitokustannukset asukasta kohti pienemmät kuin pienissä; seuraus tästä oli, että suuret talot käyttivät yksityisiä urakoitsijoita, jota vastoin pienet talot mieluummin käyttivät puhtaanapitolaitosta. Komitea oli sen vuoksi sitä mieltä, että talojen puhtaanapitomaksut oli järjestettävä siten, että ne vastasivat kustannuksia, talojen asukasluvusta huolimatta, huomioon ottaen myöskin saadun lannan arvo. Puhtaanapitolaitos, jonka ei tarvinnut tuottaa voittoa, olisi oikeutettava vapaasti määräämään maksut näiden perusteiden mukaan.

Komitea huomautti edelleen, että oli suuri puute sopivista työkalujen ja ajoneuvojen säilytyspaikoista, sekä talleista ja työpajoista. Laitoksen täytyi nyt suorittaa korkeita vuokria käyttämistään huoneistoista, mutta siitä huolimatta ne olivat ala-arvoisessa kunnossa. Eräs Pohj. Makasiinikadulla oleva työpajahuoneisto esimerkiksi oli sellainen, ettei terveydenhoitolautakunta hyväksyisi sitä työhuoneistoksi, jos se olisi ollut yksityisen henkilön hallussa. Työkaluja oli suureksi osaksi säilytettävä taivasalla, minkä johdosta ne vahingoituivat. Kaupunki omisti kuitenkin Ruoholahden rannassa suuren vajan, jota sotasaaliskonttori käytti, mutta joka oli miltei tyhjä, ja niinikään oli korttelissa n:o 420 kaupungin omistama, mutta sotaväen käyttämä vaja; ne olisi luovutettava puhtaanapitolaitokselle.

Komitea ehdotti:

1) että puhtaanapitolaitos oikeutettaisiin vapaasti päättämään puhtaanapitomaksujen suuruudesta, niin että kunkin talon maksut vastaisivat todellisia puhtaanapitokustannuksia;

2) että puhtaanapitohallitusta kehoitettaisiin sovittamaan lannanhinta liikeolojen mukaan, siten kuitenkin että kaupungin omille tiloille lannan saamiseen nähden annettaisiin etusija;

3) että puhtaanapitolaitosta kehoitettaisiin ryhtymään toimenpiteisiin päästäkseen vapaaksi velvollisuudesta huolehtia niiden rautatievaunujen korjauksesta, joita käytettiin lannankuljetukseen;

4) että puhtaanapitolaitosta kehoitettaisiin entistä runsaammin käyttämään lumentsulatuskoneita siihen soveltuvilla paikoilla;

5) että rahatoimikamari ryhtyisi toimenpiteisiin, jotta sotaväen käyttämä vaja korttelissa n:o 420 luovutettaisiin puhtaanapitolaitokselle työkalujen säilytyspaikaksi, tai ellei se käynyt päinsä, että laitokselle annettaisiin Ruoholahden rannassa oleva sotasaaliskonttorin käyttämä vaja;

6) että puhtaanapitolaitokselle varattaisiin sopiva tontti oman rakennuksen paikaksi ja että sille vähitellen rakennettaisiin talli, työpajoja y. m. sikäli kuin kaupungin rahataloudellinen asema salli; sekä

7) että sopiva henkilö lähetettäisiin ulkomaille tutkimaan puhtaanapidon järjestelyä kaupungeissa, joissa puhtaanapitoyksinoikeus oli otettu käytäntöön sekä sitten laatisi ehdotuksen Helsingin puhtaanapidon järjestämiseksi yksinoikeusjärjestelmän mukaan.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 12. 1. 58 §.

Rahatoimikamari päätti¹⁾:

1) panna pöydälle 1) kohdassa mainitun ehdotuksen, joka käsiteltäisiin puhtaanapitolaitoksen samasta asiasta lähettämän ehdotuksen yhteydessä;

2) kehoittaa puhtaanapitolaitosta antamaan lausunnon 2) kohdassa tehdystä ehdotuksesta;

3) panna pöydälle 3), 5) ja 6) kohdassa tehdyt ehdotukset, viimemainitun, kunnes kysymys ent. tykistöpihan ostamisesta oli ratkaistu;

4) kehoittaa puhtaanapitohallitusta entistä runsaammin käyttämään lumensulatuskoneita; sekä

5) kehoittaa puhtaanapitohallitusta antamaan lausunnon kaupungin puhtaanapitolaitoksen uudestijärjestämistä yksinoikeusjärjestelmän mukaan koskevasta kysymyksestä.

Sitten anoi puhtaanapitohallitus rahatoimikamarilta toimenpidettä, ettei kaupungin enää tarvitsisi kustantaa lannankuljetukseen käytettyjen rautatievaunujen korjauksia tai myös, että kaupungille myönnettäisiin rahdinlennusta lannankuljetuksilleen, ja päätti²⁾ kamari tehdä tuollaisen anomuksen rautatiehallitukselle. Vastauskirjelmässä huhtikuun 26 p:ltä ilmoitti³⁾ viimemainittu hallitus kuitenkin evänneensä anomuksen ja mainitsi lisäksi, ettei yksityisten henkilöiden ja toiminimien sallittu kuljettaa käymälälantaa rautatien vaunuissa. Kaupunki oli sitävastoin tehnyt erityisen tätä koskevan sopimuksen rautatiehallituksen kanssa ja oli sen käytettäväksi asetettu 32 erikoisvaunua, ollen kaupunki velvollinen korjaamaan ja pitämään ne kunnossa, koska vaunut lannan vaikutuksesta pian syöpyvät rikki. Hevoslantaa ja rikkoja kaupunki kyllä sai kuljettaa samoin ehdoin kuin muut liikennöitsijät, mutta oli silloin kunakin kertana erityisesti tilattava vaunut ja mahdollisesti odotettava, kunnes sopivia vaunuja saatiin käytettäväksi.

Katujen puhtaanapito. Rahatoimikamarin kirjelmässä joulukuun 12 p:ltä 1921 anottua poliisimestarilta, että järjestysvalta alentaisi vaatimuksensa puhtaanapitolaitoksen hoidossa olevien katujen ja avonaisten paikkain puhtaanapitoon nähden, ilmoitti⁴⁾ poliisimestari, että poliisin poliisijärjestyksen mukaan oli valvottava, että kadut ja yleiset paikat y. m. olivat liikennekeelpoisessa kunnossa ja ettei kuntaa tuossa suhteessa esitettyihin vaatimuksiin nähden voitu asettaa yksityisiä talonomistajia edullisempaan asemaan.

Talojen puhtaanapito. Puhtaanapitolaitos lausui, että laitoksen huono taloudellinen tulos osaksi johtui siitä, että terveydenhoitolautakunta ja poliisiviranomaiset olivat osoittaneet vähäistä harrastusta saadakseen talonomistajat noudattamaan jätteiden säilytystä ja kuljetusta koskevia määräyksiä ja että he senvuoksi eivät olleet välittäneet käyttää puhtaanapitolaitosta talojen puhtaanapidossa. Rahatoimikamari päätti⁵⁾ kehoittaa kaupunginjohtajaa neuvottelemaan asiasta poliisimestarin ja ensimmäisen kaupunginlääkärin kanssa.

Halkokauppa Hakaniemen torilla. Puhtaanapitohallituksen tehtyä maistraatille kantelun, että yksityisten henkilöiden ja toiminimien Hakaniementorilla harjoittama halkokauppa vaikeutti puhtaanapitoa ja liikennettä torilla, oli maistraatti lähettänyt asian rahatoimikamariin, jotta mainittua kauppaa varten mahdollisesti osoitettaisiin joku toinen paikka. Kamari päätti⁶⁾ kuitenkin, ettei asia aiheuttanut mitään toimenpidettä kamarin puolelta.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 2. 3. 259 §. — ²⁾ S:n 11. 3. 329 §. — ³⁾ S:n 18. 5. 891 §. — ⁴⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 10. 1. 75 §. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 27. 4. 734 §. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 25. 4. 1,210 §.

Jätteiden kuormaus Ruoholahdessa. Rautatiehallitukselle olivat Karhulan lautatarha y. m. toiminimet tehneet kantelun sen johdosta, että Ruoholahdessa olevalta jätteiden ja luiden kuormauspaikalta levisi paha haju, minkä vuoksi he vaativat tuollaista kuormausta varten aiotun pistoraiteen pitentämistä. Rautatiehallitus lähetti asian rahatoimikamariin, koska raide kuului kaupungille ja puhtaanapitolaitos huolehti kuormauksesta. Vaaditussa lausunnossa huomautti puhtaanapitohallitus, että kuormauksessa tarkoin noudatettiin rautatiehallituksen kiertokirjettä marraskuun 29 p:ltä 1910 lannan ja muiden jätteen kuljetuksesta sekä kiertokirjettä syyskuun 12 p:ltä 1919 hevoslannan kuljetuksesta. Epäkohdat johtuivat siitä, ettei puhtaanapitolaitoksen tarpeisiin aiottuja rautatievaunuja aina ollut vaihdettu puheenalaisen pistoraiteen päähän vaan sijoitettu puutavaratoiminimien vaunujen väliin. Pistoraiteen pitentäminen oli tarpeetonta ja mahdotontakin, kun Lapinlahden sairaala-alue oli esteenä. Paha haju johtui kuitenkin suurimmaksi osaksi Aktiebolaget Metall yhtiön mainitulla pistoraiteella kuormaamista luista. Rahatoimikamari, joka toimitetussa katselmuksessa oli todennut viimeainitun väitteen oikeaksi, ilmoitti ¹⁾ Aktiebolaget Metall yhtiön kuormauspaikalla vallitsevista epäkohdista terveydenhoitolautakunnalle toimenpiteitä varten niiden poistamiseksi. Tätä koskeva ilmoitus lähetettiin ¹⁾ rautatiehallitukselle, minkä ohessa kamari huomautti puhtaanapitohallituksen noudattaneen voimassa olevia määräyksiä. Pistoraiteen pitentäminen ei kamarin mielestä ollut tarpeen; sitävastoin voitaisiin valituksenalaisia epäkohtia melkoisesti lieventää, jos jätteillä kuormatut vaunut puhtaanapitohallituksen ehdotuksen mukaan pantaisiin kauemmaksi puheenalaiselle raiteelle.

Hesperian puisto. Rakennuskonttorille annettiin toimeksi ²⁾ valvoa siisteyttä Hesperian puistossa ja siellä olevissa rakennuksissa.

Urheilukenttien järjestyssäännöt. Urheilulautakunnan ehdotuksesta vahvisti ³⁾ rahatoimikamari seuraavat Eläintarhan urheilukentän järjestyssäännöt, ja kehoitettiin rakennuskonttoria pystyttämään ilmoitustauluja urheilukentän vierelle:

„Eläintarhan urheilukentän järjestyssäännöt.

1) Eläintarhan urheilukenttä on tarkoitettu vain urheiluharjoituksia ja kilpailuja varten. Hiiliradalla ja kentän keskiosalla on asiaton oleskelu ja käveleminen kielletty.

2) Jalkapalloilu on sallittu kentällä sunnuntaisin ja pyhäpäivisin klo 11 jälkeen a. p. sekä tiistaisin ja perjantaisin koko päivän. Muina päivinä ei jalkapalloilua saa harjoittaa kentällä klo 5 jälkeen i. p.

3) Kenttä- ja rataurheilun harjoittamisen suhteen on voimassa seuraavat määräykset:

a) Juoksua saa hiiliradalla harjoittaa kaikkina aikoina. Kun pika- ja kestävyysjuoksijat harjoittavat yht'aikaa, on jälkimmäisten pysyteltävä 100 metrin radan kohdalla sisäreunalla ja edellisten ulkoreunalla.

b) Kuulantyöntö on sallittu vain juoksuradan ulkopuolella.

c) Keihään-, kiekon- ja moukarinheitto on sallittu keskikentällä, mutta on heittoja suoritettaessa noudatettava mitä suurinta varovaisuutta, s. o. katsottava, ettei sivullisia henkilöitä ole heittoalueella sekä yleensä huutaen ilmoitettava milloin heitto tapahtuu.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 18. 12. 2,382 §. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 27. 7. 2,184 §. — ³⁾ Rkmrin pöytäk. 1. 6. 978 §.

4) Naisille ja lapsille on varattava tilaisuutta kaikkina aikoina harjoittaa kentän rautatien puoleisessa päässä erikoislajejaan.

5) Ainoastaan niinä päivinä, jolloin kenttä on vuokrattu asianomaisella luvalla kilpailuja tai näytöksiä varten, on sivullisilta harjoitus kielletty. Tällaisinakin päivinä on kuitenkin mikäli mahdollista varattava sivullisille harjoitustilaisuuksia ennen ja jälkeen yleisen kilpailun.

6) Yllämainittuja samoinkuin kentän järjestysmiesten määräyksiä on ehdottomasti noudatettava.»

Muihin urheilukenttiin nähden määräsi ¹⁾ rahatoimikamari:

Kaisaniemen vanhalla kentällä on sallittu kaikki muut urheilulajit paitsi heittoharjoitukset ja verkkopalloilu.

Kaisaniemen välikentällä on sallittu vain lasten leikit.

Kaisaniemen Unioninkadun puoleisella kentällä on heittoharjoitukset, verkko- ja jalkapalloilu kielletty.

Kaivopuiston kentällä on vain verkkopalloilu ja lasten leikit sallittu.

Johanneksen kenttä on koulukuukausina varattu aamusta kello 5:een i. p. vain koululaisille, jotka harjoittavat opettajansa johdolla. Keskiviikko-iltoina on kenttä vain naisten käytettävissä. Muina aikoina ovat kentällä sallitut kaikki muut urheilulajit paitsi heittourheilut ja verkkopalloilu.

Haapaniemen kentällä ovat heittourheilut ja verkkopalloilu kielletyt.

Hakasalmen ja Hesperian puistoissa on keihään- ja kiekonheitto kielletty.

Ensi sairaalan kenttä on sallittu vain verkkopalloilulle ja lasten leikeille.

Myöskin yllämainittu päätös oli urheilukentillä olevilla ilmoituksilla saatettava yleisön tietoon.

Uusi hiihtomäki. Urheilulautakuntaa kehoitettiin ²⁾, siinä tapauksessa että se piti uuden hiihtomäen teettämistä tarpeellisenä, yksissä neuvoin kaupungin yleisten töiden hallituksen kanssa tekemään esityksen sellaisen mäen paikasta sekä, siinä tapauksessa että Käpylän Taivaskallion katsottiin voivan tulla kysymykseen, tarkoin valvomaan, ettei mäki vaikuttanut häiritsevästi paikan käyttämiseen juhla- ja virkistyspaikkana kesäaikana.

Liikenne kansanpuistoihin. Tehdyn kantelun johdosta, että maihin noustaessa Mustikkamaalle vaadittiin matkustajilta lippu saarelle kulkevalle höyrylautalle ja että sen, joka ei voinut sellaista esittää, oli pakko suorittaa uusi maksu, oli kansanpuistojen valvoja huomauttanut, että tämä oli ainoa tapa tarkastaa matkustajalukua, mutta että suurilla ilmoituksilla kehoitettiin yleisöä säästämään liput, mikä kehoitus oli painettu lippuihinkin. Kantelu ei aiheuttanut ³⁾ toimenpidettä rahatoimikamarin puolelta.

Työmies A. Leinonen anoi yksinoikeutta kymmenen vuoden aikana harjoittaa höyrylautaliikennettä Pääskyläkadulta Mustikkamaalle, ja sitoutui kaupungille suorittamaan liikenneveroa 25 penniä täysi-ikäisiltä ja 10 penniä lapsilta; kuljetusmaksu oli aiottu 1 markaksi ja 50 penniksi. Anomus evättiin ⁴⁾, koska kaupunki jo oli tehnyt yksinoikeutta Mustikkamaan liikennöimiseen koskevan sopimuksen.

Luonnonsuojelu. Kansanpuistojen valvoja ilmoitti, että vanhojen Kaivopuiston vallien kohdalla oli kapea ja syvä rotko, jossa aikaisemmin oli ollut portaat, jotka kuitenkin olivat ränsistyneet ja ne sen vuoksi olisi korjattava. Niinikään oli ajotien pohjoispuolella, Kaivopuistossa olevan miesten uimahuoneen kohdalla, geologisessa suhteessa mielenkiintoinen kalliomuodostuma,

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 1. 6. 978 §. — ²⁾ S:n 23. 11. 2,066 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 15. 6. 1,792 §. — ⁴⁾ S:n 29. 6. 1,948 §.

joka kuitenkin nyt osaksi oli täytetty tietä rakennettaessa, minkä vuoksi täyte olisi poistettava ja kalliota sellaisenaan käytettävä tienä; paikka olisi merkittävä neljällä yksinkertaisella kivipatsaalla. Kumpikin paikka olisi sitäpaitsi varustettava kirjoituksilla. Rahatoimikamari kehoitti ¹⁾ rakennuskonttoria yksissä neuvoin valvojan kanssa teettämään ehdotetut työt. Kustannukset, n. 4,000 markkaa, oli suoritettava Kaupungin kiinteä omaisuus nimisen pääluokan kohdalle rahatoimikamarin käytettäväksi merkitystä määrärahasta.

Leipomo keskuskeittolaa varten. Keskuskeittolan johtokunta huomautti, että keskuskeittolassa olevat paistinuunit eivät ruokasalin laajentamisen jälkeen riittäneet piirakoiden ja laatikkojen paistamiseen, minkä vuoksi suuri muurattu uuni olisi teetettävä, jossa myöskin kaikki pehmeä leipä voitaisiin leipoa. Tilaa tätä varten voitaisiin saada kolmesta ent. seurahuoneen ja raatihuoneen pihalla olevasta vajasta; ikkunat olisivat raatihuoneen pihalle päin. Kustannukset arvioitiin 137,000 markaksi, mihin määrään tuli lisäksi 16,000 markkaa taikinansotkukoneen hankkimiseen; ja voitaisiin nämä määrät suorittaa keskuskeittolan käyttövaroista, joihin määrärahasta henkilökuntaa varten voitiin siirtää 155,000 markkaa. Rahatoimikamari epäsi ²⁾ anomuksen.

Ravintolaliikettä koskeva ilmoitus. Rahatoimikamari kehoitti ³⁾ asiasta miestä tekemään säädetyн ilmoituksen keskuskeittolassa harjoitetusta ravintolaliikkeestä.

Ruumiiden kuljetukset. Rahatoimikamari hyväksyi ⁴⁾ Helsingin hautaus-toimisto ja ruumisarkkuliikkeen tarjouksen ruumiiden kuljetuksesta kaupungin alueella kaupungin laskuun vuonna 1923. Toiminimi sitoutui aina pitämään käytettävissä 2 miestä ja 1 hevosen puheenalaiseen työhön, josta oli suoritettava 85 markan maksu kuljetusta kohti. Maksu ruumiiden kuljetuksesta Malmin hautausmaalle vahvistettiin 230 markaksi kuljetusta kohti, urakoitsijan hankkiman yksinkertaisen arkun hinta siihen luettuna.

Epäkohtia eläinten kuljetuksessa. Helsingin eläinsuojelusyhdistys teki kantelun sen johdosta, että teuraseläimiä maasta viettäessä ilmeni useanlaisia epäkohtia. Odotettaessa laivojen lähtöä seisoivat monet eläimet ulkona taivasalla, koska teurastamolla ei ollut riittävästi tallihuoneita, ja kun maa oli kivitetty, oli eläinten vaikea maata. Vedestä oli suuri puute, kun paine johtoputkissa oli liian heikko. Juottaminen tapahtui kantamalla vettä sangoilla, mutta sitä varten palkatun henkilökunnan vähälukuisuuden vuoksi saivat eläimet usein kärsiä janoa. Rahatoimikamari päätti ⁵⁾ kehoittaa kaupungin teknillisten laitosten hallitusta teettämään teurastamolle vesijohtolaitoksen ehdottaman ja Kivelän sairaalallekin tarpeellisen johdon Hesperiankatuun, jota johtoa varten oli määräraha käytettävissä, minkä lisäksi I divisioonan päällikölle oli ilmoitettava, että kaupunki omiin tarpeisiinsa tarvitsi erään sotilasviranomaisten käyttämän Hietaniemellä olevan vajan.

Sianruuan hankinta kunnalliskodille. Kunnalliskodin johtaja oli maininnut köyhäinhoitohallitukselle, että kaupungin laitokset olisi velvoitettavat etusijassa myymään ehkä tarjona olevat sianruokamäärät kunnalliskodille ja huomautti m. m. olevan määrätyn, että kaupungin laitokset olivat velvolliset puita hankkiessaan käyttämään halkokonttoria ja maataloustuotteita ostaessaan maatalouslautakuntaa. Koko kunnalliskodin sikojen elätys joutui vaaranalaiseksi, jos niin suuri tavaranhankkija kuin keskuskeittola lakkasi toimittamasta sianruokaa, kuten oli pelättävissä, minkä vuoksi keskuskeittola

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 30. 5. 1,591 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 23. 11. 2,142 §. —

³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 25. 4. 1,196 §. — ⁴⁾ S:n 19. 12. 3,707 §. — ⁵⁾ S:n 29. 6. 1,951 §.

ei saisi valvoa vain omia etujaan. Köyhäinhoitohallitus lähetti rahatoimikamariin tämän suuntaisen esityksen, ja päätti ¹⁾ kamari jättää asian kaupunginjohtajan ratkaistavaksi.

Muuttoavun välitys. Työnvälitystoimisto huomautti muuttoaikana, kesäkuun 1 p:nä, ilmenevän vaikeuksia muuttoväen hankkimisessa, minkä vuoksi toimisto oli suunnitellut väliaikaisen muuttoyhdistyksen perustamista ja tehnyt sopimuksenkin autojen ja huonekalurattaiden saamisesta. Toimisto tarvitsi kuitenkin kantohihnoja ja paareja; jälkimmäisiä voitiin valmistaa käytetyistä paloetkuista. Toimisto oli aiottu olemaan vain työvoiman ja työkalujen välittäjänä vastaamatta muuton toimittamisesta, mutta katsoi se kuitenkin olevan palkkaaminen kaksi tarkastajaa, jotka polkupyörillä kulkiensa saattoivat jonkin verran valvoa muuttoja. Kaikki kustannukset oli aiottu suorittaa kertyvillä maksuilla. Rahatoimikamari oikeutti ²⁾ työnvälitystoimiston etuantina kaupunginkassasta saamaan toimiston tästä johtuviin menoihin tarvittavat varat; mahdollinen vajoaus oli suoritettava kamarin käyttövaroista.

Hätäapukomitea. Rahatoimikamari päätti ³⁾ hätäapukomitean lakkauttavaksi kesäkuun 1 p:stä ja sen tilalle asetettavaksi naisten työtupien johtokunnan; työtupien toimitusjohtajanvirka oli julistettava haettavaksi.

Hätäaputöiden jatkaminen. Rahatoimikamari päätti ⁴⁾, että rakennuskonttorin töissä oleville ent. hätäapukomitean työntekijättärilä oli maksettava palkka heinäkuun 1 p:n määrärahasta naisten hätäaputöitä varten. Sittenmin päätti ⁵⁾ kamari, että puheenalaisille naisille järjestettyjä töitä oli jatkettava heinäkuun 15 p:n, minkä ohessa rakennuskonttoria kehoitettiin, mikäli mahdollista, koettamaan sijoittaa yllämainitut naiset kaupungin vakinaisiin töihin.

Korttikeskuksen kalusto. Taloudenhoitaja J. Lindlöf, joka oli saanut toimeksi ottaa huostaansa erinäiset korttikeskuksen ja elintarvetoimikunnan tarve-esineet ⁶⁾, ilmoitti eri kunnan laitosten ottaneen osan niistä haltuunsa ja ehdotti, että jäljellä olevat sekä erinäiset muut esineet, jotka oli koottu ent. seurahuoneen ullakolle, kuljetettaisiin kaupungin tarveainetarastoon ja olisi rakennuskonttorin varasto-osaston otettava ne huostaansa. Rahatoimikamari myöntyi ⁷⁾ siihen ja osoitti tähän tarkoitukseen 1,400 markkaa käyttövaroistaan.

Kaluston käyttö y. m. Kaupungin yleisten töiden hallitus ilmoitti, että rakennuskonttorin varasto-osasto erinäisin ehdoin saattoi ottaa vastaan kalustoluetteloista poistettua käyttökelvotonta kalustoa säilytettäväksi sen Hakaniemessä olevassa tavarasuojassa. Rahatoimikamari päätti ⁸⁾ lähettää tästä kiertokirjeen kaupungin johto- ja lautakunnille sekä virastoille.

Kunnalliskoti oikeutettiin ⁹⁾ kaupunginistutuksista saamaan pienehkön määrän koristepensaita.

Maatalouslautakunta oikeutettiin ¹⁰⁾ myymään osa kalustoaan, koska melkoinen osa lautakunnan hallinnon alaisista tiloista oli annettava vuokralle.

Kauppa- ja teollisuushallituksen ylitarkastaja L. Kuoppamäki oikeutettiin ¹¹⁾ yleistä Tampereella toimeenpantavaa kotiteollisuusnäyttelyä varten lainaamaan kaupungilta joukko penkkejä, sillä ehdolla että suoritti siitä koituvat kustannukset.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 26. 10. 1,539 §. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 19. 5. 1,417 §. — ³⁾ Rkmrin pöytäk. 26. 5. 937 §; vrt. tätä kert. siv. 91. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 6. 7. 1,088 §; ks. myös 13. 7. 1,100 §. — ⁵⁾ Ks. 1921 vuod. kert.siv. 294. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 28. 11. 3,433 §. — ⁷⁾ Rkmrin pöytäk. 1. 4. 456 § ja rkmrin jstn pöytäk. 9. 5. 1,320 §. — ⁸⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 9. 10. 2,722 §. — ⁹⁾ Rkmrin pöytäk. 26. 10. 1,537 §. — ¹⁰⁾ S:n 1. 6. 1,025 §.

Vallilan köyhäin lasten työ koti oikeutettiin¹⁾ toistaiseksi käyttämään jotakin kaupungin varastossa olevista padoista. Niinikään oikeutettiin²⁾ Hermannin lasten työ koti rakennuskonttorin varastosta saamaan erinäisiä tarve-esineitä, joiden maksamiseen rahatoimikamari osoitti 150 markkaa käyttövaroistaan.

Rahatoimikamari päätti³⁾ ottaa haltuunsa 25 kappaletta Suomen merisatamien käsikirjaa 30 markasta kappaleelta; kustannukset oli suoritettava kamarin käyttövaroista.

Rahatoimikamarin viranpitäjät. Konttorikirjuri G. Kuhlefelt nautti virkavapautta sairauden tähden heinä—syyskuun aikana, saaden täyden palkan. Sittenmyin myönnettiin hänelle vielä virkavapautta loka—joulukuun ajaksi velvoittamalla hänet luovuttamaan palkkansa sijaiselleen. Sijaisena toimi heinä—lokakuun aikana neiti H. Waihoja ja sittenmyin neiti K. Bolinder⁴⁾.

Asiamiesosaston ylimääräiseksi apulaiseksi otettiin⁵⁾ jääkärikapteeni V. Henriksson 2,500 markan kuukausipalkkioin, joka oli suoritettava määrärahasta rahatoimikamarin kanslian ylimääräisiä apulaisia varten.

Rahatoimikamari päätti⁶⁾ kamarin ja rahatoimikonttorin yhteiseen puhelinkeskukseen palkata puhelimenhoitajan 800 markan kuukausipalkkioin kalliinajanlisäyksittä; sittenmyin korotettiin⁷⁾ palkka elokuun 1 p:stä 1,000 markaksi kuukaudessa. Toimeen valittiin⁸⁾ neiti I. Vikstedt. Puhelimenhoitaja oikeutettiin⁹⁾ saamaan viikon loma ja oli hänen sijaiselleen maksettava palkka laskun mukaan.

Rahatoimikamarin kansliaan oli¹⁰⁾ palkattava siivoojatar ja asiapoika, kumpikin 400 markan kuukausipalkkioin kalliinajanlisäyksittä, ja oli edellisen palkkio suoritettava siivousmäärärahasta, jälkimmäisen taas kamarin käyttövaroista. Siivoojattareksi otettiin¹¹⁾ sittenmyin S. Salenius, tammikuun 1 p:stä lukien, jotavastoin nuorukainen E. Ahlström määrättiin¹²⁾ kamarin vahtimestarin apulaiseksi, tammikuun 13 p:stä lukien.

Rahatoimikonttorin viranpitäjät. Rahatoimikamari valitsi¹³⁾ vanhemmaksi kaupunginkirjuriksi reviisori J. Toiviaisen, ensimmäiseksi avustavaksi kassanhoitajaksi ekspeditööri K. J. Söderlundin, toiseksi avustavaksi kassanhoitajaksi ylimääräisen apulaisen W. Erikssonin, konttorikirjuriksi ylimääräisen apulaisen G. Raution ja ekspeditööriksi ylimääräisen apulaisen A. Törnblomin.

Rahatoimikamari määräsi¹⁴⁾ v. t. vanhemmaksi kaupunginkirjuriksi nuoremmat kaupunginkirjurit A. Auren ja E. Jernströmin yhteisesti, v. t. ensimmäiseksi avustavaksi kassanhoitajaksi toisen avustavan kassanhoitajan O. Björkin, v. t. toiseksi avustavaksi kassanhoitajaksi ekspeditööri K. J. Söderlundin ja v. t. konttorikirjuriksi ylimääräisen apulaisen G. Raution, kaikki tammikuun 1 p:stä, kunnes asianomaiset virat oli vakinaisesti täytetty. Niinikään määrättiin¹⁵⁾ ylimääräinen apulainen A. Törnblom v. t. ekspeditööriksi helmikuun 1 p:stä, kunnes virka oli vakinaisesti täytetty.

Kaupunginkassanhoitaja E. G. Hellströmille myönnettiin¹⁶⁾ virkavapautta terveytensä hoitamista varten huhtikuun 7 ja 30 p:n väliseksi ajaksi sillä ehdolla

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 17. 8. 2,307 §. — ²⁾ S:n 9. 10. 2,723 §. — ³⁾ S:n 7. 2. 448 §. — ⁴⁾ S:n 29. 6. 1,949 §, 4. 9. 2,405 §, 2. 10. 2,674 § ja 28. 11. 3,427 §; rkmrin pöytäk. 26. 10. 1,535 § ja 30. 11. 2,176 §; ks. myös tätä kert. siv. 72. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 17. 8. 1,122 §. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 7. 2. 385 §. — ⁷⁾ S:n 20. 7. 2,122 §. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 4. 1. 2 §. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 10. 8. 2,276 §. — ¹⁰⁾ S:n 14. 2. 475 §. — ¹¹⁾ S:n 17. 1. 94 § ja 27. 2. 590 §. — ¹²⁾ Rkmrin pöytäk. 26. 1. 102—105 §§ ja 18. 5. 934 §. — ¹³⁾ S:n 26. 1. 112 §. — ¹⁴⁾ S:n 16. 2. 189 §. — ¹⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 21. 3. 818 §.

ettei kaupungille sen johdosta aiheutunut kustannuksia; v. t. kaupungin kassanhoitajaksi määrättiin ensimmäinen avustava kassanhoitaja K. J. Söderlund ja hänen sijaisekseen toinen avustava kassanhoitaja W. Eriksson, jonka samalla tuli hoitaa omaa virkaansa.

Ensimmäiselle kaupunginkirjurille J. Toiviaiselle, joka oli kansanedustaja, myönnettiin ¹⁾ osittaista virkavapautta huhtikuun 1 p:stä kunnes eduskunta lopetti työnsä, ei kuitenkaan pitemmäksi ajaksi kuin kesäkuun 1 p:än, ja oli hänen palkastaan pidätettävä kolmasosa ja käytettävä se sijaisen palkkaamiseen.

Nuoremmalle kaupunginkirjurille A. Aureelle myönnettiin ²⁾ virkavapautta sairauden tähden elokuun 16 ja syyskuun 16 p:n väliseksi ajaksi ja määrättiin ylimääräinen apulainen O. Björk v. t. nuoremmaksi kaupunginkirjuriksi 2,570 markan palkoin.

Konttorikirjuri H. Rikberg nautti ³⁾ virkavapautta sairauden tähden huhti-, touko- ja kesäkuun aikana ja määrättiin ylimääräinen konttorikirjuri G. Dahlström hänen sijaisekseen 1,375 markan kuukausipalkoin.

Ylimääräiselle konttorikirjurille H. Wærnhjelmille myönnettiin ⁴⁾ virkavapautta kuukaudeksi.

Konttorikirjuri H. Wegeliukselle myönnettiin ⁵⁾ virkavapautta kuukaudeksi, kesäkuun 16 p:stä, sillä ehdolla että hän itse suoritti sijaisensa palkan.

Ylimääräiseksi kannantakassanhoitajaksi maaliskuun 8 ja 22 p:n väliseksi ajaksi, jolloin henkirahoja perittiin, määrättiin ⁶⁾ everstiluutnantti A. Hildén 150 markan palkkioin kannantapäivää kohti. 1921 vuoden kunnallisverojen perimistä varten otettiin ⁷⁾ ylimääräisiksi kannantakassanhoitajiksi eversti M. Segercrantz ja everstiluutnantti A. Hildén 175 markan palkkioin kannantapäivää kohti.

Kaupungin talojen viranpitäjät. Talonisännöitsijä K. Gustavsonia kehoitettiin ⁸⁾ ottamaan seuraavat sota-aikana teetetyt vajarakennukset hallintoonsa ja niiden haltijoilta vaatimaan kohtuullista vuokraa tammikuun 1 p:stä 1920: Hietaniemessä oleva vaja, jota valkoisen kaartin rykmentin kuormasto käytti, Hietaniementien varrella oleva heinävaja, jota sotasaaliskonttori käytti sekä rahatoimikamarin vuokralle antama vartijanasunto sen vierellä, sekä tavarakatos, jota elintarvelautakunta aikaisemmin oli maksutta käyttänyt ja jossa sitä ennen oli säilytetty sotilastavaraa.

Niinikään määrättiin ⁹⁾ talonisännöitsijä korttelissa n:o 468 olevan ent. tykistöpihan, sekä n. s. Suvilahden kasarmin ensikerroksessa ja kolerapara-keissa olevien väliaikaisten asuntojen isännöitsijäksi.

Rahatoimikamari hyväksyi ¹⁰⁾ talonisännöitsijän toimenpiteen palkata Suvilahdenkadun taloon n:o 4 kaksi järjestysmiestä elokuun 15 p:stä 1,500 markan kuukausipalkoin. Sitten päätettiin ¹¹⁾ kamari samaan taloon palkata kolmannen järjestysmiehen, samoin palkoin sekä edelleen Vallilan tavarasuojaa varten talonmiehen 300 markan kuukausipalkoin; n. s. koleraparakkeihin lämmittäjän, joka samalla oli talonmies, 1,200 markan kuukausipalkoin, lukuunottamatta vapaata asuntoa, valoa ja lämpöä ja järjestysmiehen 1,200 markan kuukausipalkoin; sekä Länt. Viertotien taloon n:o 24 talonmiehen 250 markan kuukausipalkoin, lukuunottamatta vapaata asuntoa ja valoa.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 23. 3. 366 §. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 24. 8. 2,322 §. — ³⁾ Sm 4. 4. 952 § ja 9. 5. 1,301 §; ks myös tätä kert. siv. 72. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 18. 12. 2,383 §. —

⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 30. 5. 1,544 §. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 23. 2. 255 §. — ⁷⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 25. 9. 2,597 §. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 11. 3. 333 §. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 4. 9. 2,415 § ja rkmrin pöytäk. 2. 10. 1,303 §. — ¹⁰⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 4. 9. 2,393 §. — ¹¹⁾ Sm 24. 10. 2,914 §.

Ent. seurahuoneen talonmiehelle A. Kupiaiselle myönnettiin¹⁾ virkavapautta sairauden tähden helmikuun 5 ja 26 p:n väliseksi ajaksi.

Kauppahallien viranpitäjät. Tori- ja kauppahallivalvoja I. Lydman oikeutettiin²⁾ vuoden varrella sivutoimena hoitamaan Uudenmaan läänin ensimmäisen kutsuntapiirin piiripäällikön virkaa.

Rahatoimikamari päätti³⁾ sanoa irti toimestaan Harjutorin kauppahallin kaitsijan E. W. Lindströmin, huhtikuun 1 p:stä 1923 lukien.

Saman kauppahallin yövahdin E. V. Smalin kuoltua otettiin⁴⁾ hänen sijaansa M. Rosengren, huhtikuun 1 p:stä lukien.

Palkkalautakunnan lokakuun 12 p:nä tekemän päätöksen mukaan oikeutettiin⁵⁾ Rantatorin kauppahallin tarkastusmies R. Lundström olemaan myöskin Hietalahdentorin kauppahallin tarkastusmiehenä saaden puolet viimeainittuun virkaan liittyvästä palkasta.

Niinkään palkkalautakunnan lokakuun 12 p:nä tekemän päätöksen mukaan oikeutettiin⁶⁾ Kasarmintorin kauppahallin tarkastusmies E. Weckström tarkastusmiehen virkansa ohella hoitamaan saman hallin ylirengin velvollisuuksia 200 markan kuukausipalkkioin.

Vallilan kauppahallin yövahdille J. G. Johanssonille myönnettiin⁷⁾ lomaa heinäkuun 29 p:n ja elokuun 13 p:n väliseksi ajaksi sijaisena yövahti R. Johansson.

Kalapihan kaitsijaksi määrättiin⁸⁾ kaitsija H. W. Sjöblom, tammikuun 1 p:stä lukien, 300 markan kuukausipalkkioin, joka oli suoritettava määrärahasta kauppahallien sekalaisia menoja varten.

Kalapihan vahtimestariksi määrättiin⁹⁾ G. E. Åkerman, helmikuun 1 p:stä lukien, 1,000 markan kuukausipalkkioin kesäkuun 1 p:än, 500 markan palkkioin kesäkuun 1 p:stä marraskuun 15 p:än ja 1,000 markan palkkioin viimeainitusta päivästä.

Varastopaikkain valvonta. Rahatoimikamari päätti¹⁰⁾ syyskuun 1 p:stä palkata henkilön, jonka tuli valvoa kaupungin piirissä olevia varastopaikkoja ja muita vuokra-alueita, 2,500 markan kuukausipalkkioin, ja kehoitettiin kamarin kansliaa hyvissä ajoin ennen budjetin käsittelyä tekemään ehdotus mainitun tarkastuksen vastaiseksi hoitamiseksi. Tarkastajaksi valittiin¹¹⁾ kenraalimajuri I. A. Gulin.

Kaupungin virutushuoneiden henkilökunta. Siltavuorensataman virus-huoneen vahtimestarin K. A. Böhlströmin loman ajaksi määrättiin¹²⁾ hänen sijaisekseen suutari K. Mattsson.

Bölen virutushuoneen vahtimestarin H. Ohlströmin loman ajaksi määrättiin¹³⁾ hänen sijaisekseen I. Ohlström.

Kaupungin painatustöiden valvonta. Sittenkun kaupungin painatustöiden valvoja notaari K. V. Puuska oli sairastunut, päätti¹⁴⁾ rahatoimikamari, että kamarin kanslian oli hoidettava hänen tehtävänsä sairauden aikana, ei kuitenkaan 2 kuukautta kauempaa aikaa.

Tilastokonttorin viranpitäjät. Rahatoimikamari valitsi tilastokonttorin ensimmäiseksi aktuaariksi toisen aktuaarin S. J. Liedon¹⁵⁾, toiseksi aktuaa-

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 7. 3. 616 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 9. 1. 98 § ja 29. 6. 1,079 § sekä rkmrin jstn pöytäk. 14. 2. 471 § ja 4. 9. 2,414 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 27. 12. 3,741 §.

— ⁴⁾ S:n 4. 4. 940 §. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 5. 10. 1,316 § ja rkmrin jstn pöytäk. 24. 10. 2,901 §. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 5. 10. 1,317 § ja rkmrin jstn pöytäk. 24. 10. 2,902 §.

— ⁷⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 27. 7. 2,157 §. — ⁸⁾ S:n 10. 1. 6 §. — ⁹⁾ S:n 7. 2. 365 §, 30. 5. 1,533 §, 2. 10. 2,660 § ja 28. 11. 3,378 §. — ¹⁰⁾ Rkmrin pöytäk. 6. 7. 1,089 § ja rkmrin jstn pöytäk. 4.

9. 2,411 §. — ¹¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 6. 7. 1,989 §. — ¹²⁾ S:n 6. 7. 1,991 §. — ¹³⁾ S:n 12. 12. 3,616 §. — ¹⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 19. 1. 87 §.

riksi amanuenssi W. Sjöströmin¹⁾ ja amanuenssiksi v. t. amanuenssi V. Kuhlefeltin²⁾.

Amanuenssi V. Kuhlefeltille myönnettiin³⁾ virkavapautta kesä- ja heinäkuun ajaksi sijaisena reistraattori E. Ruuth.

Tilastokonttorille annettiin toimeksi⁴⁾ käytettävissä olevilla työvoimilla hoitaa kunnalliskertomuksen I ja II osaston toimittamista, alkaen 1922 vuoden kertomuksesta, joten notaari K. V. Puuskalle annettu samanlainen määräys peruutettiin.

Naisten työtupien viranpitäjät. Naisten työtupien toimitusjohtajaksi valittiin⁵⁾ herra M. Wegelius, elokuun 1 p:stä lukien, 3,200 markan kuukausipalkkioin.

Kenraali I. A. Gulin, joka elokuun 1 p:nä erosi hätäaputöiden johtajan virastaan, oikeutettiin⁶⁾ saamaan yhden kuukauden loma, yllämainitusta ajankohdasta lukien.

Kaupungin maatilojen hallinto. Rahatoimikamari kehoitti⁷⁾ maatalouslautakuntaa palkkaamaan kaupungin maatilojen hoitajan. Sittemmin ilmoitti lautakunta täyttääkseen tehtävän julistaneensa viran haettavaksi, sekä ettei määrääikään kukaan pätevä henkilö ollut virkaa hakenut, johtuen siitä, ettei kaupunginvaltuusto lopullisesti ollut ratkaissut⁸⁾ kysymystä mainittujen tilojen hallinnon järjestämisestä eikä lautakunta sen vuoksi ollut voinut taata toimen pysyväisyyttä. Ilmoitus ei aiheuttanut⁹⁾ toimenpidettä kamarin puolelta.

Kansanpuistojen valvoja R. Palmgren oikeutettiin¹⁰⁾ nauttimaan lomaa heinäkuun 15 ja elokuun 15 p:n välisenä aikana sijaisena herra K. Tamelander.

Hertonäsin huvilain hoito annettiin toimeksi¹¹⁾ pehtori A. Rosenvallille 1,000 markan palkkiosta.

Viranpitäjän luvun supistaminen. Kiertokirjeessä kaupungin johto- ja lautakunnille sekä virastoille anoi¹²⁾ rahatoimikamari lausuntoa oliko mahdollista vähentää kunnan viranpitäjien lukua ja pitentää työaikaa.

Niinikään tiedusteli¹³⁾ kamari terveydenhoitolautakunnalta voitaisiinko joku lautakunnan virka yhdistää terveydenhoitotarkastajan virkaan.

Palkkalautakunnan lakkautus. Kaupunginvaltuuston päätettyä palkkalautakunnan lakkautettavaksi¹⁴⁾, kehoitti¹⁵⁾ rahatoimikamari kansliaansa järjestämään mainitulle lautakunnalle kuuluvat tehtävät tammikuun 1 p:n 1923 jälkeen, minkä ohessa lautakuntaa kehoitettiin mainittuna päivänä luovuttamaan arkistonsa kamarille.

Oikeuden asua kaupungin ulkopuolella antoi rahatoimikamari sairaalaylihallituksen kanslia-apulaiselle H. Blomqvistille kesäkuun 1 p:nä 1923¹⁶⁾ sekä kansakoulunopettajille A. Boströmille ja L. Merukselle toistaiseksi¹⁷⁾.

Raitiotievuosiliput. Aluelääkäri G. Björkqvist sekä kulkutautisairaalan lääkärit H. von Willebrandt ja R. Forsius oikeutettiin¹⁸⁾ omalla kustannuksellaan saamaan raitiotievuosiliput vuodeksi 1923.

Kaupungin yleisten töiden hallitus esitti, että kaupungininsinööri, rakennuskonttorin teknilliset osastopäälliköt ja apulaisosastopäälliköt saisivat

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 2. 3. 265 §. — ²⁾ S:n 20. 4. 611 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 19. 5. 1,413 §. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 5. 10. 1,318 §. — ⁵⁾ S:n 22. 6. 1,058 §. — ⁶⁾ S:n 7. 9. 1,189 §.

— ⁷⁾ S:n 23. 3. 370 §; vrt. 1921 vuod. kert. siv. 300. — ⁸⁾ Ks. 1921 vuod. kert. siv. 55 ja tätä kert. siv. 30 ja seur. — ⁹⁾ Rkmrin pöytäk. 6. 4. 473 §. — ¹⁰⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 13. 7. 2,049 §.

— ¹¹⁾ S:n 23. 5. 1,486 § ja 13. 7. 2,068 §. — ¹²⁾ Rkmrin pöytäk. 11. 3. 336 a §; ks. tätä kert. siv. 165.

— ¹³⁾ Rkmrin pöytäk. 30. 11. 2,173 §. — ¹⁴⁾ Ks. tätä kert. siv. 165. — ¹⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 27. 11. 2,160 §. — ¹⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 16. 10. 2,818 §. — ¹⁷⁾ S:n 19. 12. 3,698 §. — ¹⁸⁾ S:n 24.

10. 2,923 §.

raitiotievuosiliput sekä korvauksen matkoistaan kaupungin ympäristöihin. Rahatoimikamari päätti ¹⁾, ettei esitys aiheuttanut toimenpidettä, mutta oli kysymys raitiotievuosilippujen myöntämisestä kaupungin viranpitäjille myöhemmin otettava erityisesti harkittavaksi.

Naisten työtupien johtokuntaan tuli ²⁾ vuoden jälkipuoliskolla kuulua, aktuaari A. Hällfors puheenjohtajana, johtajatar A. Bruun, metallityö-mies P. H. Kalervo, varatuomari Y. Pulkkinen ja sähkötekniikko V. V. Salovaara. Vuonna 1923 oli ³⁾ johtokunnan kokoonpano oleva sama, kuitenkin siten, että johtaja K. A. Widenius tuli herra Pulkkinen tilalle.

Rahatoimikamarin edustajaksi maatalouslautakuntaan valittiin ⁴⁾ herra Björkenheim, joka myöskin valittiin ⁵⁾ kamarin edustajaksi kaupungin kiinteän omaisuuden katselmuksessa. Kaupunginkassan inventauksessa oli ⁶⁾ kaupunginjohtaja A. Castrénin edustettava kamaria tai hänen ollessa estyneenä herra Idströmin.

Kamarin edustajaksi taideyhdistyksen palkinto- ja ostolautakuntaan R. Ahlströmin rahaston korkovarain käyttöä koskevia asioita käsiteltäessä valittiin ⁷⁾ 3 vuodeksi kanslianjohtaja J. W. Andersin, varamiehenä varatuomari Y. Pulkkinen, sekä samassa tarkoituksessa asetettuun lautakuntaan soitantoa varten arkkitehti H. Lindberg, varamiehenä filosofiantohtori H. Ramsay.

Asetettuja komiteoja. Rahatoimikamari päätti ⁸⁾ asettaa komitean valmistelemaan kysymystä kaupungin talojen isännöitsijänviran järjestämisestä; puheenjohtajaksi valittiin rahatoimenjohtaja J. Helo, kun taas kamari jäseneksi valitsi teknillisen sihteerin K. Hård af Segerstadin ja sosialilautakunta ⁹⁾ kunnallisneuvos V. von Wrightin. Tämä komitea sai ¹⁰⁾ sittemmin tehtäväksi antaa lausunnon kaupungin varastopaikkain valvontaa koskevasta miehistä.

Sosialilautakunnan esityksestä päätti ¹¹⁾ rahatoimikamari asettaa komitean valmistelemaan kysymystä omakotialueille rakennettavia katu- ja vesijohtoverkkoja varten tarvittavien menojen supistamisesta; puheenjohtajaksi valittiin johtaja K. Heinonen ja jäseniksi valitsi kamari kaupunginasemakaava-arkkitehti B. Brunilan ja työpäällikkö K. J. Willandtin sekä sosialilautakunta ¹²⁾ arkkitehti A. Toivosen.

Valmistelemaan kysymystä uuden suomenkielisen kansakoulun tontti-paikasta asetti ¹³⁾ rahatoimikamari komitean, johon kuuluivat kaupunginjohtaja A. Castrén, kansakouluntarkastaja M. Pesonen ja johtaja T. Salmio.

Valmistelemaan kysymystä alueen luovuttamisesta yliopiston maanviljelystaloudellisen tiedekunnan laitoksille asetti ¹⁴⁾ rahatoimikamari komitean, johon kuuluivat johtaja I. Lindfors puheenjohtajana sekä kaupunginasemakaava-arkkitehti B. Brunila ja johtaja G. Idström jäseninä. Tälle komitealle annettiin sittemmin tehtäväksi ¹⁵⁾ antaa lausunto myöskin maan luovuttamisesta yliopiston Meilahteen suunnittelema sairaaloita varten.

Valmistelemaan kysymystä työväen opiston tonttipaikasta asetti ¹⁶⁾ kamari niinikään komitean, johon kuuluivat kaupunginjohtaja A. Castrén, opiston suomenkielisen osaston johtaja Z. Castrén ja johtaja K. Heinonen.

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 18. 9. 2,531 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 26. 5. 937 §. — ³⁾ S:n 21. 12. 2,397 §. — ⁴⁾ S:n 8. 6. 1,035 §. — ⁵⁾ S:n 10. 4. 571 §. — ⁶⁾ S:n 10. 4. 572 §. — ⁷⁾ S:n 15. 6. 1,051 §. — ⁸⁾ S:n 12. 1. 27 §. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 14. 2. 478 §. — ¹⁰⁾ Rkmrin pöytäk. 9. 2. 148 §; ks. 1921 vuod. kert. siv. 302. — ¹¹⁾ Rkmrin pöytäk. 12. 1. 62 §. — ¹²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 17. 2. 531 §. — ¹³⁾ Rkmrin pöytäk. 13. 2. 185 §. — ¹⁴⁾ S:n 2. 3. 258 §. — ¹⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 14. 3. 738 §. — ¹⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 13. 2. 186 §.

Rahatoimikamari päätti¹⁾ asettaa komitean valmistelemaan kysymystä entisen Venäjän sotaväen hautausmaan käytöstä, ja valitsi jäseniksi siihen kaupunginjohtaja A. Castrénin, kanslianjohtaja J. W. Andersinin ja kaupungin-
asemakaava-arkkitehti B. Brunilan.

Tarkastamaan kamreeri G. Weckmanin laatimaa ehdotusta kaupungin viranpitäjain huoltokonttorin perustamisesta asetti²⁾ kamari komitean, johon kuuluivat varatuomari Y. Pulkkinen puheenjohtajana sekä johtaja K. Heino-
nen ja kansakoulunopettaja A. Kronström.

Sittenkun kaupunginvaltuusto oli kehoittanut rahatoimikamaria laadi-
tuttamaan uudet kaupunginasemakaavan ulkopuolella olevalla kaupunkiin
yhdistämättömän alueen osalla sijaitsevien alueitten rakennuttamista koskevat
yleiset määräykset, antoi³⁾ kamari asian valmisteltavaksi komitealle, johon
kuuluivat rakennustarkastaja M. Gripenberg, kaupunginasemakaava-arkkitehti
B. Brunila ja kamarin teknillinen sihteeri K. Hård af Segerstad sekä oikeutti
samalla komitean ottamaan sihteeriksi varatuomari T. Malisen.

1922 vuoden tulosääntöä vahvistaessaan kehoitti kaupunginvaltuusto
rahatoimikamaria ryhtymään senlaatuisiin toimenpiteisiin, että Raitiotie- ja
omnibussosakeyhtiön korvaus raitiotien käyttöön kulutetusta sähkövirrasta saa-
tettiin yhdenmukaisemmaksi vallitsevan hintatason kanssa ja päätti⁴⁾ kamari
asiaa tarkemmin valmistelemaan asettaa komitean puheenjohtajana kanslian-
johtaja J. W. Andersin; jäseniksi valitsi⁵⁾ Raitiotie- ja omnibussosakeyhtiö
sittemmin johtaja G. Idströmin ja sähkölaitos toimitusjohtaja A. Marsion.

Rahatoimikamari päätti⁶⁾ asettaa komitean käsittelemään kysymystä
kaupungin laitosten työtehon lisäämisestä; puheenjohtajaksi valittiin johtaja
T. Salmio ja jäseniksi kaupunginkamreeri P. J. Björk, johtaja E. Sederholm
ja kamreeri G. Weckman.

Valmistelemaan kysymystä ostelukonttorin perustamisesta päätti⁷⁾
kamari asettaa komitean, johon kuuluivat johtaja T. Salmio, johtaja O.
Granlund, varastopäällikkö O. W. Haglund, sairaalatarkastaja G. Palander
ja toimitusjohtaja A. Skog.

Johtaja K. Heinospelä, teknilliselle sihteerille K. Hård af Segerstadille
ja kaupungingeodeetti W. O. Lillelle annettiin toimeksi⁸⁾ laatia luettelo niistä
tonteista, jotka kaupunki voi myydä vuonna 1923.

Rahatoimikamari valitsi⁹⁾ johtaja G. Idströmin olemaan varatuomari
Y. Pulkkinen asemesta kunnan viranpitäjain palkkakysymystä valmistele-
maan asetetun komitean jäsenenä.

Jäseneksi komiteaan, jonka kaupunginvaltuusto oli asettanut valmistele-
maan kysymystä verotusvalmistelukunnan uudesta johtosäännöstä, valitsi¹⁰⁾
rahatoimikamari kaupunginjohtaja A. Castrénin.

Valittuja jäseniä rakennusyhtiöiden ja -osuuskuntien hallituksiin. Raha-
toimikamari valitsi seuraavat jäsenet ja varajäsenet alempana mainittujen
yhtiöiden ja osuuskuntien hallituksiin:

Helsingin vuokralais-yhdistyksen asunto-osuuskunta Käpylään r.l.:
insinöörit A. Hyvärinen ja L. Ilmoniemi, kaupungingeodeetti W. O. Lillen
ja arkkitehti A. Toivosen, insinööri P. Fagerlund ja filosofianmaisteri K.
Tähtinen varajäseninä¹¹⁾;

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 6. 4. 477 §. — ²⁾ S:n 10. 4. 559 §. — ³⁾ S:n 8. 6. 1,031 §; ks. tätä
kert. siv. 124. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 15. 6. 1,046 §; ks. 1921 vuod. kert. siv. 143. — ⁵⁾ Rkmrin
jstn pöytäk. 27. 7. 2,147 §. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 5. 10. 1,311 §. — ⁷⁾ S:n 30. 11. 2,166 §; ks.
tätä kert. siv. 128. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 21. 12. 2,402 §. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 25. 9.
2,599 §. — ¹⁰⁾ S:n 24. 10. 2,913 §. — ¹¹⁾ S:n 10. 1. 81 §

Osakeyhtiö Virkamiesasuntoja-Tjänstemannabostäder aktiebolag yhtiöön: v. t. kaupunginarkkitehdin R. Eklundin, varatuomari Y. Pulkkinen ja arkkitehti A. Toivosen²⁾;

Asunto-osuuskunta Käpyyn r. l.: rahatoimenjohtaja J. Helon, johtaja K. Heinosen ja arkkitehti A. Toivosen, kirjaltaja J. V. Kokko ja herra A. Rantanen varajäseninä³⁾;

Asunto-osakeyhtiö Poistoon r. l.: sihteeri A. Blombergin, johtaja T. Salmion ja arkkitehti A. Toivosen, rahatoimenjohtaja J. Helo ja herra N. Kristoffersson varajäseninä³⁾;

Asunto-osuuskunta Vallilaan r. l.: kaupunginkirjuri A. Aureen, v. t. kaupunginarkkitehdin R. Eklundin, johtaja K. Heinosen ja arkkitehti A. Toivosen, herrat J. A. Juselius ja A. Lainio varajäseninä⁴⁾;

Asunto-osuuskunta Haapaan r. l.: sihteeri A. Ervastian, varatuomari Y. Pulkkinen ja arkkitehti A. Toivosen, johtajat A. Björkenheim ja K. Heinonen varajäseninä⁵⁾;

Vallilan asunto-osuuskuntaan r. l.: kanslianjohtaja J. W. Andersinin, rahatoimenjohtaja J. Helon ja arkkitehti A. Toivosen⁶⁾;

Asutopula osakeyhtiöön: sihteeri A. Blombergin, arkkitehti A. Erikssonin ja rahatoimenjohtaja J. Helon, sihteeri A. Ervasti ja taloudenhoitaja K. Karila varajäseninä⁷⁾;

Helsingin vuokralaisyhdistyksen asunto-osakeyhtiö Vallilaan r. l.: v. t. kaupunginarkkitehdin R. Eklundin, arkkitehti A. Erikssonin, johtaja K. Heinosen ja arkkitehti A. Toivosen, kaupunginkirjuri A. Aure ja sihteeri A. Ervasti varajäseninä⁸⁾; sekä

Helsingin vuokralaisyhdistyksen asunto-osuuskunta Käpylään r. l.: arkkitehti A. Erikssonin, insinööri L. Ilmoniemen, arkkitehti A. Toivosen ja asiamies M. Wilskmanin, insinööri P. Fagerlund ja filosofianmaisteri K. Tähtinen varajäseninä⁹⁾.

Määräyksiä erilaisiin tehtäviin. Maaherran kehoitettua niitä henkilöitä, joille Pakinkylän teiden kunnossapito lain mukaan kuului, kokoontumaan kesäkuun 10 p:nä päätti¹⁰⁾ rahatoimikamari kehoittaa maatalouslautakuntaa valitsemaan sopivan henkilön edustamaan kaupunkia puheenalaisessa kokouksessa.

Kamarin jäsenelle Björkenheimille annettiin toimeksi¹¹⁾ yksissä neuvoin puhtaanapitohallituksen kanssa laatia ehdotus maksuiksi, joita kaupungilta oli velotettava sen katuosuuksilla ja sen omistamissa taloissa toimitetusta puhtaanapidosta.

Kanslianjohtaja J. W. Andersin ja kaupungininsinööri G. Lindqvist määrättiin¹²⁾ toimittamaan vastarakennetun Länt. Viertotien ja Porvoonkadun välisen raitiotielinjan katselmus.

Avustava kaupungingeodeetti K. A. Jylhä määrättiin¹³⁾ kaupungin puolesta olemaan saapuvilla lokakuun 25 p:nä suoritettavassa maanmittaus-toimituksessa, jossa lohkaistaisiin kuorma-ajuri K. E. Lindbäckin omistama osuus Kalliolan palstasta Rek. n:o 495, joka oli lohkaistu Pakinkylässä olevasta Prästbackan verotilasta n:o 41.

¹¹⁾ Rkmrin pöytäk. 6. 4. 475 §. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 2. 5. 1,274 §. — ³⁾ Rkmrin pöytäk. 4. 5. 806 §. — ⁴⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 19. 5. 1,423 §. — ⁵⁾ S:n 29. 6. 1,946 §. — ⁶⁾ S:n 20. 7. 2,127 §. — ⁷⁾ Rkmrin pöytäk. 27. 11. 2,159 §. — ⁸⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 5. 12. 3,539 §. — ⁹⁾ S:n 5. 12. 3,545 §. — ¹⁰⁾ S:n 23. 5. 1,499 §. — ¹¹⁾ Rkmrin pöytäk. 3. 6. 1,028 §; ks. 1921 vuod. kert. siv. 109. — ¹²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 16. 10. 2,815 §; ks. tätä kert. siv. 16. — ¹³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 24. 10. 2,947 §.

Rahatoimikamarin asiamies M. Wilskman määrättiin¹⁾ edustamaan kaupunkia kokouksessa, jonka Helsingin pitäjän itäisen piirin vuokralautakunta oli määrännyt joulukuun 8 p:nä pidettäväksi torpparien ja mäkitupalaisten vuokra-alueiden muuttamista itsenäisiksi tiluksiksi koskevan kysymyksen käsittelyä varten. Kaupungingeodeetti W. O. Lillelle annettiin toimeksi¹⁾ asiantuntijana avustaa asiamiestä.

Kaupungin asiamieheksi neiti A. A. Uhlén-vainajan perinnönjaossa määrättiin²⁾ rahatoimikamarin asiamies M. Wilskman.

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 28. 11. 3,435 §. -- ²⁾ S:n 28. 11. 3,437 §; ks. 1920 vuod. kert. siv. 118.